Dosarul nr. 3-1417/2025
2-25078994-12-3-04062025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

18 noiembrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Ina Pruteanu
Grefierul Ilie Crîjanovschi

examinând în ședință de judecată publică acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Radu Cezar Crețu în interesele „Eximotor" SA împotriva Biroului Vamal Centru, Serviciul Vamal al RM, privind anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 251/25 din 19.03.2025; anularea deciziei asupra cazului de contravenție vamală nr. 251/25 din 19.03.2025; anularea răspunsului nr. 28/11-5724 din 05.05.2025; repunerea în drepturi a „Eximotor" SA, conform prevederilor art. 441 alin. (2) din Codul contravențional, prin obligarea Biroului Vamal Centru al Serviciului Vamal al RM de a restitui „Eximotor " SA suma amenzii achitate în mărime de 59 847,50 lei;

c o n s t a t ă :

Pretențiile reclamantului:

La 04 iunie 2025, avocatul Radu Cezar Crețu în interesele „Eximotor" SA s-a adresat în instanța de contencios administrativ cu acțiune împotriva Biroului Vamal Centru, Serviciul Vamal al RM, solicitând anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 251/25 din 19 martie 2025; anularea deciziei asupra cazului de contravenție vamală nr. 251/25 din 19 martie 2025; anularea răspunsului nr. 28/11-5724 din 05 mai 2025; repunerea în drepturi a „Eximotor" SA, conform prevederilor art. 441 alin. (2) din Codul contravențional, prin obligarea Biroului Vamal Centru al Serviciului Vamal al RM de a restitui „Eximotor " SA suma amenzii achitate în mărime de 59 847,50 lei.

În motivarea acțiunii, reprezentantul reclamantei a invocat că, „Eximotor" SA este o companie a cărei activitate de bază este în domeniul comerțului intern, prin intermediul magazinelor sale dislocate în mai multe unități administrative din Republica Moldova.

La 24 martie 2025, reclamanta a recepționat procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 251/25 şi decizia asupra cazului de contravenție vamală nr. 251/25.

La 19 martie 2025, de către inspectorul superior SPC al Biroului Vamal Centru, Olesea Levinschi, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. 251/25 pe numele contravenientului „Eximotor" SA. Tot la 19 martie 2025, şeful adjunct al Biroului Vamal Centru, Ivan Filimon, a adoptat decizia asupra cazului de contravenție vamală nr. 251/25, prin care a decis de a o recunoaşte vinovată privind săvârşirea contravenției imputate pe „Eximotor" SA, aplicându-i sancțiunea conform art. 391 din Codul vamal, sub formă de amendă în mărime de 10% din obiectul contravenției - 1 196 949,92 lei, ceea ce constituie suma de 119 694,99 lei.

Nefiind de acord cu conținutul procesului-verbal şi a deciziei contravenționale, la 08 aprilie 2025, reclamanta l-a contestat la Serviciul Vamal al Republicii Moldova, solicitând: 1. Admiterea prezentei contestații, ca întemeiată; 2. Anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 251/25 din 19 martie 2025 întocmit în privința „Eximotor" SA, ca ilegal şi neîntemeiat. 3. Anularea deciziei asupra cazului de contravenție vamală nr. 251/25 din 19 martie 2025 cu privire la aplicarea sancțiunii materiale, întocmite în privința „Eximotor" SA, ca ilegală şi neîntemeiată; 4. Încetarea procesului contravențional intentat împotriva „Eximotor" SA, deoarece nu există faptul contravenției şi repunerea în drepturi „Eximotor" SA, conform prevederilor art. 441 alin. (2) din Codul contravențional, prin obligarea Biroului Vamal Centru al Serviciului Vamal al Republicii Moldova de a restitui „Eximotor" SA suma amenzii achitate în mărime de 59 847,50 lei.

La 05 mai 2025, reclamanta a recepționat răspunsul Serviciului Vamal al Republicii Moldova nr. 28/11-5724 din 05 mai 2025, prin care a fost respinsă contestația nominalizată, cu indicarea unor motive de fapt şi de drept evazive şi neclare, motiv din care reclamanta a fi nevoită să se adreseze în instanța de judecată cu prezenta acțiune pentru realizarea dreptului său recunoscut de lege pe cale judecătorească.

Reclamanta se consideră persoană vătămată într-un drept al său recunoscut de lege prin emiterea acestor acte contestate, or în urma acestora a fost impusă să achite o amendă nejustificată şi de o mărime considerabilă, ceea ce duce la încălcarea dreptului de proprietate garantat de Constituția R. Moldova şi CEDO.

„Eximotor" SA a atras atenția instanței de judecată asupra faptului că agentul constatator a indicat în procesul-verbal şi decizia contestate că, la 02 august 2024, „Eximotor" SA a comis fapta contravențională, prin nerespectarea măsurilor de politică economică prevăzute la trecerea mărfurilor peste frontiera vamală, astfel a comis contravenția prevăzută la art. 391din Codul vamal.

Astfel, „Eximotor” SA a fost învinuită că nu a respectat măsurile de politică economică prevăzute la trecerea mărfurilor peste frontiera vamală, însă la caz reclamanta a menționat că această modalitate de săvârşire a contravenției este o normă de trimitere, agentul constatator urmând să indice cu certitudine care anume măsură de politică economică a fost încălcată de către contravenient şi unde aceasta este reglementată. Respectiv, în opinia reprezentantului reclamantei, agentul constatator în mod ilegal a stabilit încălcarea pretins a fi comisă de „Eximotor” SA, fără a indica expres care măsură de politică economică a fost încălcată, iar în consecință a fost comis un arbitrariu, or indicarea unei încălcări generale încalcă dreptul la apărare şi dreptul la un proces echitabil al contravenientului.

Reclamanta a menționat că procesul-verbal cu privire la contravenție şi decizia contestată nu au fost certificate prin semnătura unui martor, cu indicarea datelor de identificare ale acestuia. Mai mult ca atât, agentul constatator nu a consemnat motivele obiective ale lipsei martorului. Prin urmare, neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a mențiunilor privind martorul asistent, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. Astfel, în opinia reclamantei, procesul-verbal şi, subsidiar, decizia contestată sunt nule.

Astfel, s-a menționat că agentul constatator nu şi-a îndeplinit obligațiile pozitive de a studia multiaspectual cauza contravențională şi de a dovedi vinovăția reclamantei în conformitate cu exigențele legale în vigoare, or urma a fi constatat cu certitudine faptul încălcării prevederilor legale stabilite la art. 391 din Codul vamal.

Suplimentar s-a indicat că „Eximotor” SA a achitat amenda de 59 847,50 lei la data de 26 martie 2025, fapt confirmat prin ordinul de plată anexat la acțiune, însă acest fapt nu reprezintă o recunoaştere a săvârşirii contravenției, ci doar exercitarea dreptului contravenientului de a beneficia eventual de o reducere cu 50% a amenzii aplicate. Astfel, în urma constatării nulități procesului-verbal şi a deciziei contestate, instanța urmează să dispună încetarea cauzei contravenționale, cu repunerea în drepturi a contravenientului, prin restituirea sumei amenzii achitate în mărime de 59 847,50 lei.

Mai mult, în opinia reclamantei, actele administrative contestate sunt emise contrar prevederilor art. 21, 23, 28 şi 29 ale Codului administrativ, or prin stabilirea vinovăției în mod neîntemeiat şi ilegal, „Eximotor” SA este păgubită prin impunerea unei sarcini pecuniare considerabile şi inechitabile. De asemenea, s-a invocat și faptul că actele administrative nu au fost motivate.

Obiecțiile pârâtului:

La 02 iulie 2025, Biroul Vamal Centru din cadrul Serviciului Vamal al Republicii Moldova a depus referință asupra cererii de chemare în judecată, prin

care a solicitat respingerea acțiunii înaintată de către „Eximotor” SA ca fiind neîntemeiată.

În susținerea poziției sale, autoritatea publică pârâtă a specificat că, la 02 august 2024, în cadrul postului vamal regional Chișinău 1, de către specialistul în domeniul vămuirii, Ionașcu E., angajat al brokerului „MultiBrok-Com” SRL, a fost perfectată declarația vamală ***** de plasare în regim de import definitiv al mărfurilor, (Derivați halogenați ai hidrocarburilor 1,1,1,2 - tetrafluoretan: freon R134A, total 1150 bucăți), în valoare de 65090,00 USD, parvenite din China, la adresa operatorului economic „Eximotor” SA, însoțite de factura comercială Invoice nr. *****din 25 aprilie 2024 și CMR MD092176 din 02 august 2024.

În urma controlului documentar s-a constatat că la traversarea frontierei vamale nu au fost respectate măsurile de politică economică, mărfurile menționate supra, prezentând substanțe care distrug stratul de ozon și al gazelor fluorurate cu efect de seră, conform Anexei 1 din Legea privind gazele fluorurate cu efect de seră nr. 43 din 03 martie 2023.

Totodată, în urma examinării cererii nr. 3253 a operatorului economic, la 08 august 2024, a fost anulată declarația vamală nr. *****, cu plasarea mărfurilor în regim de antrepozit vamal, în baza declarației vamale *****, pe motivul neprezentării actelor permisive necesare, eliberate de Agenția Mediului.

S-a menționat că, în rezultatul cercetărilor tuturor circumstanțelor expuse în sesizarea funcționarului vamal din 09 august 2024 înregistrată în RESC cu nr. 2541, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 251/25, prin care s-a stabilit că norma materială contravențională încălcată de SA „Eximotor” se cuprinde în dispozițiile art. 391 din Codul vamal nr. 95/2021: „Nerespectarea măsurilor de politică comercială, a prohibițiilor și/sau a restricțiilor prevăzute la trecerea mărfurilor peste frontiera vamală, cu excepția cazurilor prevăzute de prezentul cod, se sancționează cu amendă în mărime de la 10 la 50% din valoarea în vamă a mărfurilor declarate”.

Drept consecință, prin decizia din 19 martie 2025 a șefului adjunct, Ivan Filimon, în baza procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 251/25 din 19 martie 2025, SA „Eximotor” a fost trasă la răspundere materială și sancționată conform art. 412 alin. (1) lit. a) din Codul vamal, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 10% din valoarea obiectului contravenției 1 196 949,92 lei, ceea ce constituie 119 694,99 lei.

Astfel, autoritatea publică pârâtă a menționat că reclamanta, prin cererea de chemare în judecată, invocă eronat faptul că agentul constatator nu a indicat expres ce măsură de politică comercială a fost încălcată de căre SA „Eximotor”, or în procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 251/25 din 19 martie 2025 este expres indicat „neprezentarea actului permisiv necesar, eliberat de Agenția Mediului”.

Cu referire a acest fapt, s-a atras atenția asupra art. 5 pct. 42 din Codul vamal nr. 95/2021, care prevede că măsurile de politică comercială sunt măsuri netarifare stabilite în cadrul politicii comerciale sub forma unor restricții la introducerea sau la scoaterea din Republica Moldova a mărfurilor, care se instituie din considerente de politică economică și prevăd deținerea actelor permisive, contingentarea, impozitarea, stabilirea prețului minim și maxim.

Cu referire la argumentul ce ține de faptul încălcării dreptului la apărare prin necitarea operatorului economic la examinarea cauzei, autoritatea publică pârâtă a menționat că prin citația nr. 28/2403356 din 04 martie 2025 emisă de către Biroul Vamal Centru (recepționată la 13 martie 2025), SA „Eximotor" a fost invitată să participe la examinarea cauzei, însă reprezentantul acesteia nu și-a onorat dereptul de a se prezenta, iar despre imposibilitatea prezentării nu a comunicat organului vamal.

Respectiv, potrivit pârâtului, răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11-5724 din 05 mai 2025 este legal și întemeiat, or, luând în considerație că Biroul Vamal Centru al Serviciului Vamal este organ de drept al securității economice în sarcina căruia intră apărarea intereselor de stat, a pieței interne, acesta exercită controlul legalității importurilor/exporturilor în cadrul tranzacțiilor economice externe în strictă conformitate cu legislația Republicii Moldova, luptă împotriva încălcărilor vamale și asigură disciplina vamală, în baza Codului administrativ al Republicii Moldova nr. 116 din 19.07.2018, Codului vamal ale Republicii Moldova nr. 95/2021 și Hotărârii Guvernului nr. 92 din 28.02.2023.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei SA „Eximotor", avocatul Radu Cezar Crețu, a susținut în fapt și drept cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea integrală a acțiunii în contencios administrativ.

Reprezentantul autorității publice pârâte, Nicolae Batrîncea, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii în contencios administrativ ca fiind neîntemeiată, în baza circumstanțelor de fapt și drept indicate în referință.

Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ:

În fapt și în drept, obiectul acțiunii în contencios administrativ îl constituie acțiunea în contencios administrativ înaintată de avocatul Radu Cezar Crețu în interesele „Eximotor" SA împotriva Biroului Vamal Centru, Serviciul Vamal al RM, privind anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 251/25 din 19 martie 2025; anularea deciziei asupra cazului de contravenție vamală nr. 251/25 din 19 martie 2025; anularea răspunsului nr. 28/11-5724 din 05 mai 2025; repunerea în drepturi a „Eximotor" SA, conform prevederilor art. 441 alin. (2) din Codul contravențional, prin obligarea Biroului Vamal Centru al Serviciului Vamal

al RM de a restitui „Eximotor ” SA suma amenzii achitate în mărime de 59 847,50 lei.

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Instanța de judecată reține că, în temeiul art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din Codul administrativ – procedura prealabilă;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Conform art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Potrivit art. 162 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. Dacă autoritatea publică nu soluționează petiția în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă.

Alineatul (3) lit. a) al aceluiași articol, prevede că, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul.

Prin urmare, respectând prevederile art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, la 08 aprilie 2025, în ordinea prevăzută de art. 415 alin. (1) din Codul vamal, „Eximotor” SA a înregistrat contestația nr. SV 10277/08.04.2025, solicitând anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 251/25 din 19 martie 2025 și a deciziei asupra cazului de contravenție vamală nr. 251/25 din 19 martie 2025, cu încetarea procesului contravențional și repunerea în drepturi a reclamantei (f.d. 13-15).

Prin răspunsul nr. 28/11-5724 din 05 mai 2025, emis de Serviciul Vamal al Republicii Moldova, contestația înaintată de „Eximotor” SA a fost respinsă (f.d. 16).

Conform art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană, care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura

prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Astfel, analizând materialele cauzei în coroborare cu materialele dosarului administrativ, precum și argumentele participanților la proces, având în vedere faptul că în prezenta cauză părțile nu au invocat și nu au dovedit prin probe pertinente că ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau că, la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, nu sunt temeiuri de a considera că acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 din Codul administrativ, a fost respectată procedura de adresare în instanța de judecată, acțiunea a fost semnată și depusă de avocatul Radu Cezar Crețu, care dispune de o astfel de împuternicire conform mandatului seria MA nr. 2302874, anexat la materialele cauzei, iar reclamanta poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, instanța de judecată ajunge la concluzia că, acțiunea în contencios administrativ înaintată de „Eximotor” SA împotriva Biroului Vamal Centru, Serviciul Vamal al RM, privind anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 251/25 din 19.03.2025; anularea deciziei asupra cazului de contravenție vamală nr. 251/25 din 19.03.2025; anularea răspunsului nr. 28/11-5724 din 05.05.2025; repunerea în drepturi a „Eximotor” SA, conform prevederilor art. 441 alin. (2) din Codul contravențional, prin obligarea Biroului Vamal Centru al Serviciului Vamal al RM de a restitui „Eximotor ” SA suma amenzii achitate în mărime de 59 847,50 lei întrunește condițiile pentru admisibilitate a unei acțiuni în contenciosul administrativ și, respectiv, este pasibilă de examinare în fond.

Aprecierea instanței:

Audiind explicațiile participanților la proces, examinând circumstanțele de fapt și drept invocate prin prisma probelor pertinente și concludente administrate în proces, instanța de judecată ajunge la concluzia că este legal și întemeiat să respingă ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ, din următoarele considerente.

Potrivit art. 53 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

Instanța mai notează că, în corespundere cu art. 1 alin. (1) din Codul administrativ, legislația administrativă reprezintă cadrul juridic principal prin care se asigură reglementarea raporturilor administrative la înfăptuirea activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia. (2) Legislația administrativă se întemeiază pe normele constituționale dezvoltate în prezentul cod, în alte legi și în alte acte normative subordonate legii, care reglementează raporturile administrative și care trebuie să fie în concordanță cu Constituția Republicii Moldova. (3) Actele normative subordonate legii se aplică la reglementarea raporturilor administrative doar în cazurile în care sunt emise în temeiul legii și nu contravin ei.

Instanța ține să menționeze că, în conformitate cu art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În acord cu reglementările legale statuate la art. 3 din Codul administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu art. 6 din Codul administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Art. 11 din Codul administrativ prevede că, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori

care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia. Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În conformitate cu art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În concordanță cu art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În accepțiunea art. 21 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În temeiul art. 22 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În corespundere cu art. 39 din Codul administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Prin prisma art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Din actele cauzei și ale dosarului administrativ, instanța de judecată constată următoarea stare de fapt.

La 02 august 2024, în cadrul postului vamal regional Chișinău 1, de către specialistul în domeniul vămuirii, Ionașcu E., angajat al brokerului „MultiBrok-Com” SRL, a fost perfectată declarația vamală ***** de plasare în regim de import definitiv al mărfurilor, (Derivați halogenați ai hidrocarburilor 1,1,1,2 - tetrafluoretan: freon R134A, total 1150 bucăți), în valoare de 65090,00 USD, parvenite din China, la adresa operatorului economic „Eximotor” SA, însoțite de factura comercială Invoice nr. *****din 25 aprilie 2024 și CMR MD092176 din 02 august 2024 (f.d. 21 dosar administrativ).

În urma controlului documentar s-a constatat că la traversarea frontierei vamale nu au fost respectate măsurile de politică economică, mărfurile menționate supra, prezentând substanțe care distrug stratul de ozon și al gazelor fluorurate cu efect de seră, conform Anexei 1 din Legea privind gazele fluorurate cu efect de seră nr. 43 din 03 martie 2023. Totodată, în urma examinării cererii nr. 3253 a operatorului economic, la 08 august 2024, a fost anulată declarația vamală nr. *****, cu plasarea mărfurilor în regim de antrepozit vamal, în baza declarației vamale *****, pe motivul neprezentării actelor permisive necesare, eliberate de Agenția Mediului (f.d. 18, 19 dosar administrativ).

La 19 martie 2025, de către inspectorul superior SPC al Biroului Vamal Centru, Olesea Levinschi, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. 251/25 pe numele contravenientului „Eximotor” SA (f.d. 27-28 dosar administrativ).

Tot la 19 martie 2025, şeful adjunct al Biroului Vamal Centru, Ivan Filimon, a adoptat decizia asupra cazului de contravenție vamală nr. 251/25, prin care a decis de a o recunoaşte vinovată privind săvârşirea contravenției imputate pe „Eximotor” SA, aplicându-i sancțiunea conform art. 391 din Codul vamal, sub formă de amendă în mărime de 10% din obiectul contravenției - 1 196 949,92 lei, ceea ce constituie suma de 119 694,99 lei (f.d. 29 dosar administrativ).

La 08 aprilie 2025, reclamanta a contestat la Serviciul Vamal al Republicii Moldova actele administrative emise în privința sa, solicitând: 1. Admiterea prezentei contestații, ca întemeiată; 2. Anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 251/25 din 19 martie 2025 întocmit în privința „Eximotor” SA, ca ilegal şi neîntemeiat. 3. Anularea deciziei asupra cazului de contravenție vamală nr. 251/25 din 19 martie 2025 cu privire la aplicarea sancțiunii materiale, întocmite în privința „Eximotor” SA, ca ilegală şi neîntemeiată; 4. Încetarea procesului contravențional intentat împotriva „Eximotor” SA, deoarece nu există faptul contravenției şi repunerea în drepturi „Eximotor” SA, conform prevederilor art. 441 alin. (2) din Codul contravențional, prin obligarea Biroului Vamal Centru al Serviciului Vamal al Republicii Moldova de a restitui „Eximotor” SA suma amenzii achitate în mărime de 59 847,50 lei (f.d. 8-12 dosar administrativ).

Prin răspunsul Serviciului Vamal al Republicii Moldova nr. 28/11-5724 din 05 mai 2025, a fost respinsă contestația depusă de „Eximotor” SA (f.d. 16).

Nefiind de acord cu răspunsul la cererea prealabilă, precum și cu actele administrative emise în privința reclamantei, „Eximotor” SA a înaintat prezenta cerere de chemare în judecată.

Instanța constată că obiectul cauzei îl constituie verificarea legalității procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 251/25 din 19 martie 2025 și a deciziei asupra cazului de contravenție vamală nr. 251/25 din 19 martie 2025, emise în privința „Eximotor” SA.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) din Codul vamal nr. 95/2021, activitatea vamală se desfășoară în conformitate cu legislația în vigoare la data la care Serviciul Vamal a acceptat declarația vamală și alte documente, cu excepția cazurilor prevăzute de legislație. în cazul trecerii ilegale de mărfuri, inclusiv de mijloace de transport, peste frontiera vamală, se aplică legislația vamală în vigoare la momentul trecerii de facto a acestor bunuri peste frontiera vamală.

Potrivit art. 10 alin. (2) lit. a) din Legea privind gazele fluourate cu efect de seră nr. 43/2023, Serviciul Vamal exercită controlul asupra legalității introducerii pe piață a gazelor F, în conformitate cu prevederile art. 20 și 22, și a echipamentelor specificate la anexa nr. 4, importate în temeiul autorizației emise de Agenția de Mediu.

Art. 163 alin. (1) și alin. (2) din Codul vamal nr. 95/2021 prevede că documentele justificative solicitate pentru aplicarea dispozițiilor ce reglementează regimul vamal pentru care se declară mărfurile, trebuie să se afle în posesia declarantului și la dispoziția Serviciului Vamal în momentul depunerii declarației vamale.

Totodată, potrivit prevederilor art. 639^{1} din Regulamentul privind punerea în aplicare a Codului Vamal nr. 95/2021, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 92/2023, declarația vamală se depune la Serviciul Vamal fiind însoțită de toate documentele justificative care confirmă datele indicate în declarație, dar în mod obligatoriu de următoarele documente: a) factura; b) documentele de transport; c) actele permisive, necesare pentru acordarea liberului de vamă.

Conform Anexei nr. 1 pct. 58 al Nomenclatorului actelor permisive, aprobat prin Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizație a activității de întreprinzător, legiuitorul a reglementat expres obligativitatea obținerii actului permisiv și anume a Autorizației pentru importul, exportul sau reexportul substanțelor care distrug stratul de ozon, al produselor și echipamentului care conțin asemenea substanțe.

Mai mult, art. 20 alin. (1) din Legea privind gazele fluourate cu efect de seră nr. 43/2023, expres prevede că importul, exportul, reexportul și tranzitul fiecărui lot de gaze F specificate la anexa nr. 1 precum și al produselor și echipamentelor

ce conțin sau a căror funcționare se bazează pe astfel de gaze, se efectuează în baza Autorizației emise de către Agenția de Mediu.

Astfel, reieșind din materialele cauzei, în cadrul controlului vamal documentar la declarația vamală vizată în prezenta speță, autoritatea vamală a solicitat operatorului economic prezentarea Autorizației emise de către Agenția de Mediu, însă aceasta nu a fost prezentată.

Respectiv, la 06 august 2024, urmare a neprezentării actului permisiv solicitat, funcționarul vamal a efectuat mențiunile de rigoare în actul de inspecție aferent declarației vamale deduse speței, și a informat declarantul că mărfurile care fac obiectul măsurilor de restricție, urmează a fi plasate într-un alt regim vamal sau scoase de pe teritoriul Republicii Moldova. Totodată, urmare a constatării lipsei actului permisiv pentru importul mărfii, a fost întocmită sesizare pe cazul dat (f.d. 29 dosar administrativ).

Potrivit art. 402 din Codul vamal nr. 95/2021, (1) Procesul contravențional se realizează în conformitate cu prezentul cod în cazul în care contravenția vamală este săvârșită de un operator economic, și în conformitate cu prevederile Codului contravențional în cazul în care contravenția a fost săvârșită de o persoană fizică sau o persoană cu funcție de răspundere.

(2) Procesul contravențional începe din momentul sesizării sau al autosesizării Serviciului Vamal despre săvârșirea unei contravenții. Sesizările sunt înregistrate într-un registru de evidență a sesizărilor cu privire la contravenție, ținut de Serviciul Vamal.

(3) Termenul de examinare a unui caz de contravenție vamală nu va depăși termenul de 12 luni consecutive, calculat din momentul începerii procesului contravențional respectiv și nu va fi mai mare decât termenul de prescripție al răspunderii materiale sau contravenționale.

(4) Procesului contravențional reglementat de prezentul cod i se aplică în mod corespunzător prevederile Codului contravențional cu privire la principiile de drept, mijloacele de probă și procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.

(5) Drepturile și obligațiile persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, precum și drepturile și obligațiile apărătorului în cadrul procesului contravențional sunt prevăzute de Codul contravențional.

(6) Se consideră agent constatator funcționarul vamal care soluționează, în limitele competenței sale, cauza contravențională în modul prevăzut de prezentul cod. În procesul adoptării unei decizii de sancționare într-un dosar de contravenție vamală, agentul constatator se conduce de convingerile sale, cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de prezentul cod.

(7) Persoanele desemnate drept agenți constatatori sunt prevăzute la art. 403 din Codul contravențional.

Potrivit art. 403 din Codul vamal nr. 95/2021, în cazul de contravenţie vamală, funcţionarul vamal întocmeşte un proces-verbal conform prevederilor Codului contravenţional.

Astfel, în cazul din speță, instumentarea cauzei contravenționale s-a finalizat, în conformitate cu art. 412 din Codul vamal nr. 95/2021, cu emiterea unei decizii de aplicare a sancțiunii materiale.

În ceea ce privește existența faptei contravenționale, instanța constată că din materialele dosarului administrativ rezultă cu certitudine că, la 02 august 2024, operatorul economic „Eximotor" SA a declarat pentru regimul de import definitiv mărfuri care, potrivit naturii lor, intră sub incidența măsurilor de politică economică netarifară, fiind supuse regimului de autorizare prealabilă din partea Agenției de Mediu.

Instanța reține că mărfurile declarate – respectiv derivați halogenați ai hidrocarburilor (freon R134A) – sunt expres incluse în Anexa nr. 1 la Legea nr. 43/2023 privind gazele fluorurate cu efect de seră, iar importul acestora este condiționat de deținerea unei autorizații speciale. Această obligație legală este una ***clară, previzibilă și accesibilă***, fiind instituită în scopul protecției mediului și al respectării angajamentelor internaționale asumate de Republica Moldova.

În acest context, instanța apreciază ca fiind neîntemeiat argumentul reclamantei potrivit căruia agentul constatator nu ar fi indicat concret *măsura de politică economică încălcată*. Din examinarea procesului-verbal și a deciziei contestate rezultă explicit că încălcarea constatată constă în ***neprezentarea actului permisiv eliberat de Agenția de Mediu***, fapt care se circumscrie noțiunii de măsuri de politică comercială definite la art. 5 pct. 42 din Codul vamal nr. 95/2021.

Or, art. 5 pct. 42 din Codul Vamal nr. 95/2021, prevede că, măsurile de politică comercială sunt măsuri netarifare stabilite în cadrul politicii comerciale sub forma unor restricții la introducerea sau la scoaterea din Republica Moldova a mărfurilor, care se instituie din considerente de politică economică și prevăd deținerea actelor permisive, contingentarea, impozitarea, stabilirea prețului minim și maxim.

Instanța subliniază că art. 391 din Codul vamal are caracter de normă de trimitere, însă această trimitere este realizată, în speță, în mod suficient și clar, prin indicarea exactă a obligației încălcate – respectiv lipsa autorizației obligatorii la momentul depunerii declarației vamale. Prin urmare, nu poate fi reținută existența unui caracter arbitrar sau vag al acuzației contravenționale.

Referitor la momentul consumării contravenției, instanța constată că fapta s-a realizat la data depunerii declarației vamale pentru regimul de import definitiv, respectiv 02 august 2024, dată la care declarantul era obligat să dețină și să

prezinte toate documentele justificative, inclusiv actele permisive. Ulterioara anulare a declarației vamale și plasarea mărfurilor în regim de antrepozit vamal nu înlătură caracterul contravențional al faptei inițiale, ci reprezintă o măsură administrativă de remediere, distinctă de răspunderea contravențională.

În ceea ce privește vinovăția reclamantei, instanța reține că, potrivit principiilor dreptului contravențional, răspunderea persoanei juridice este una obiectivă, bazată pe încălcarea unei obligații legale în cadrul activității sale economice. Or, „Eximotor" SA, în calitate de destinatar al mărfurilor și beneficiar al operațiunii de import, poartă responsabilitatea respectării regimului juridic aplicabil bunurilor introduse pe teritoriul vamal al Republicii Moldova, indiferent de faptul că formalitățile vamale au fost realizate prin intermediul unui broker vamal.

Instanța reiterează că delegarea formalităților vamale către un terț nu exonerează operatorul economic de răspunderea pentru nerespectarea obligațiilor legale, întrucât efectele juridice ale declarației vamale se produc în patrimoniul și în sfera de responsabilitate a titularului operațiunii de import.

Cu privire la *respectarea dreptului la apărare*, instanța constată că reclamanta a fost legal citată pentru examinarea cauzei contravenționale, fapt confirmat prin citația emisă la 04 martie 2025 și recepționată la 13 martie 2025, fiind semnat avizul de recepție (f.d. 5-6 dosar administrativ). Este de menționat faptul că adresa la care a fost expediată citația este aceeași care a fost indicată de avocat în cererea de chemare în judecată. Respectiv, neexercitarea acestui drept de către reclamantă, prin neprezentarea reprezentantului său la examinarea cauzei, nu poate fi imputată autorității publice și nu poate constitui temei de anulare a actelor administrative contestate.

Totodată, instanța apreciază ca neîntemeiat argumentul reclamantei referitor la nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție, invocată în temeiul art. 445 din Codul contravențional, ca urmare a *lipsei semnăturii unui martor asistent* și a neconsemnării motivelor absenței acestuia.

În acest sens, instanța reține că art. 445 alin. (1) din Codul contravențional instituie sancțiunea nulității absolute doar pentru **omisiunea anumitor mențiuni esențiale**, expres și limitativ enumerate de legiuitor, respectiv: identitatea agentului constatator, identitatea contravenientului, data întocmirii procesului-verbal, descrierea circumstanțelor comiterii faptei, încadrarea juridică, data comiterii contravenției, precum și lipsa semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent **în cazul refuzului contravenientului de a semna**.

Din interpretarea gramaticală, logică și sistemică a normei legale menționate, instanța constată că **prezența martorului asistent nu constituie o condiție obligatorie în toate cazurile**, ci exclusiv în situația în care contravenientul refuză să semneze procesul-verbal. Or, sancțiunea nulității

absolute este incidentă doar în ipoteza cumulativă a refuzului contravenientului de a semna și a lipsei semnăturii martorului asistent care să certifice acest refuz.

În speță, din examinarea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 251/25 din 19 martie 2025, instanța constată că acesta a fost semnat de agentul constatator, iar reclamanta nu a făcut dovada faptului că ar fi existat un refuz de semnare din partea sa care să fi impus, în mod obligatoriu, certificarea acestuia prin semnătura unui martor asistent. Dimpotrivă, potrivit argumentelor din cererea de chemare în judecată, reprezentantul reclamantei nu s-a prezentat la autoritatea publică pârâtă la data indicată în citație, contravenția a fost constatată în lipsa reprezentantului contravenientului, în cadrul unui control documentar, situație care, prin natura sa, nu presupune prezența fizică a contravenientului și, implicit, nici existența unui refuz de semnare.

În aceste condiții, instanța reține că lipsa mențiunilor privind martorul asistent nu se încadrează în ipoteza normativă a art. 445 alin. (1) din Codul contravențional și, prin urmare, **nu atrage nulitatea absolută a procesului-verbal**.

Totodată, raportându-se la art. 445 alin. (2) din Codul contravențional, instanța apreciază că eventualele alte neregularități de formă invocate de reclamantă pot conduce la nulitatea procesului-verbal doar în măsura în care acestea afectează în mod esențial fondul cauzei. Or, în speță, reclamanta nu a demonstrat în ce mod concret lipsa martorului asistent ar fi împiedicat exercitarea dreptului la apărare, ar fi generat o incertitudine cu privire la fapta imputată sau ar fi influențat stabilirea situației de fapt.

Dimpotrivă, instanța constată că procesul-verbal contestat conține toate elementele esențiale prevăzute de lege: descrierea faptei contravenționale, data și locul săvârșirii acesteia, norma legală încălcată, identitatea contravenientului, precum și sancțiunea aplicată, reclamanta fiind în măsură să înțeleagă acuzația formulată și să-și exercite dreptul la contestare, fapt confirmat inclusiv prin depunerea contestației administrative și a prezentei acțiuni în instanță.

În consecință, instanța conchide că nu sunt întrunite condițiile legale pentru constatarea nulității a procesului-verbal cu privire la contravenție, iar invocarea art. 445 din Codul contravențional de către reclamantă este lipsită de temei juridic în circumstanțele concrete ale cauzei.

În ceea ce privește *motivarea actelor administrative*, instanța constată că atât procesul-verbal, cât și decizia asupra cazului de contravenție conțin descrierea faptei, temeiurile de fapt și de drept ale răspunderii, precum și sancțiunea aplicată, fiind astfel respectate exigențele art. 31 din Codul administrativ privind motivarea actelor administrative individuale.

Referitor la proporționalitatea sancțiunii, instanța observă că amenda aplicată reclamantei a fost stabilită în cuantum de 10% din valoarea în vamă a

mărfurilor, în limitele art. 391 din Codul vamal. Prin urmare, nu se poate reține caracterul excesiv sau disproporționat al sancțiunii aplicate. Instanța mai reține că achitarea a 50% din cuantumul amenzii este lipsită de relevanță în prezenta cauză, întrucât legalitatea sancțiunii este analizată prin prisma circumstanțelor obiective și a cadrului normativ aplicabil, iar nu prin conduita ulterioară a contravenientului.

În ceea ce privește solicitarea de *repunere în drepturi și restituire a amenzii*, instanța constată că aceasta este una accesorie și subordonată anulării actelor administrative contestate. Or, în condițiile în care instanța a constatat legalitatea și temeinicia procesului-verbal și a deciziei contravenționale, nu există temei juridic pentru aplicarea prevederilor art. 441 alin. (2) din Codul contravențional.

În fine, instanța apreciază că ingerința în dreptul de proprietate al reclamantei, generată de aplicarea sancțiunii contravenționale, este prevăzută de lege, urmărește un scop legitim de interes public – respectarea disciplinei vamale și protecția mediului – și este proporțională, nefiind de natură să încalce prevederile Constituției Republicii Moldova sau ale Convenției Europene a Drepturilor Omului.

Totodată, instanța nu se va expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că, motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Ţările de Jos, 19 aprilie 1994 , pct.61, seria A, nr. 288).

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

Pentru toate considerentele expuse, instanța conchide că actele administrative contestate au fost emise cu respectarea competenței, procedurii și normelor materiale aplicabile, iar acțiunea înaintată de „Eximotor” SA este neîntemeiată, urmând a fi respinsă integral.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. f), 225, 231-232 din Codul administrativ, instanţa de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Radu Cezar Crețu în interesele „Eximotor” SA, împotriva Biroului Vamal Centru, Serviciul Vamal al RM, privind anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 251/25 din 19.03.2025; anularea deciziei asupra cazului de contravenție vamală nr. 251/25 din 19.03.2025; anularea răspunsului nr. 28/11-5724 din 05.05.2025; repunerea în drepturi a „Eximotor” SA, conform prevederilor art. 441 alin. (2) din Codul contravențional, prin obligarea Biroului Vamal Centru al Serviciului Vamal al RM de a restitui „Eximotor ” SA suma amenzii achitate în mărime de 59 847,50 lei, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de atac la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
judecătorul Ina Pruteanu

Copia corespunde originalului.
Judecătorul Ina Pruteanu